Recensie: Spectre in Concert ****

Kon. Elisabethzaal Antwerpen
zondag 2 maart 2025

foto © Cinema in concert

Recensie:
Het beste van twee werelden. Misschien is dat wel de manier om 'Spectre in Concert' te omschrijven. Enerzijds krijg je een geweldige actiefilm te zien van de hand van Sam Mendes en met Daniel Craig in de hoofdrol. Maar anderzijds kan je gelijktijdig ook genieten van een live-opvoering van de soundtrack van Thomas Newman uitgevoerd door het Noordpool Orkest o.l.v. Anthony Gabriele. Het is daarbij soms alleen jammer dat een mens maar twee ogen heeft. Want geloof ons vrij: een symfonisch orkest zien spelen en getuige zijn van hoe muziek opgebouwd wordt, is op zich al een feest voor het oog.

'Spectre' is een actiefilm uit de James Bond-reeks met alle typische Bond-ingrediënten: een charmante 007, mooie vrouwen, een meedogenloze schurk, Britse humor, snelle wagens, romantiek, wilde achtervolgingen, pure actie, explosies en iets minder gadgets dan we gewoon zijn. Regisseur Sam Mendes weet al deze dingen te combineren met geweldig knappe locaties en betoverende beeldtaal tot een bloedstollende actiefilm die je op het puntje van je stoel houdt. Het helpt natuurlijk ook dat John Logan, Neal Purvis en Robert Wade een geweldig script schreven waarbij telkens één dominosteentje moet vallen voor de volgende stap op weg naar het hoofd van de criminele organisatie SPECTRE zichtbaar wordt.
Voor de Bond-fans is die weg bezaaid met broodkruimeltjes en verwijzingen naar andere films uit de franchise. Zo zijn er de Aston Martin DB5, het oude MI6-gebouw, terugkerende gadgets, verwijzing naar de vernietiging van Skyfall, een referentie naar Versper, de locatie van de futuristische kliniek waar Dr. Madeleine Swann (Lea Seydoux) werkt die dan weer doet denken aan het bergstation Schilthorn uit 'On Her Majesty's Secret Service', de aanwezigheid van een Perzische kat én de terugkeer van niemand minder dan Ernst Stavro Blofeld. En dan is er uiteraard ook nog Daniel Craig die opnieuw in de huid van James Bond kruipt om met zijn blauw-grijze oogjes de vrouwenharten te doen smelten. Kortom: een Bond-film zoals we die graag hebben.
De muziek voor deze film is net als die van Skyfal gecomponeerd door Thomas Newman. Voor deze 'Spectre in Concert' bracht het Noordpool Orkest de soundtrack live op het podium van de Koningin Elisabethzaal tot leven. Het is op zich heerlijk om te zien en te horen hoe de combinatie van Franse hoorns en trombones de donkere ondertoon en de kracht in een muziekstuk weten te steken. Het Bond-thema van John Barry krijgt hiermee zijn body. En dan de grote strijkerssectie die de ene keer voor de romantische noot en een andere keer voor de snijdende spanning weet te zorgen. Je ziet hoe ze de sfeer van een scène vorm geven. Wanneer Daniel Craig in het Oostenrijkse landschap op een blokhut afgaat, is er visueel niet veel

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

spectaculairs aan de hand. Maar het zijn de strijkers die met hun aangehouden noot en vibratie het gevoel van onheil en spanning leveren.
Maar het grote, symfonische orkest komt pas ten volle tot zijn recht tijdens de actiescènes. Dan mag het Noordpool Orkest voluit gaan, zie je dirigent Anthony Gabriele met volle passie zijn baton hanteren en vult een zaal zich volledig met spanning en muziek. Terwijl de Aston Martin DB10 van James en de Jaguar C-X75 van de huurmoordenaar in hoge snelheid door Vaticaanstad scheuren, mag het orkest laten horen wat het kan. Na een leuke grap met een Fiat 500 eindigt de Aston Martin uiteindelijk in de Tiber en daar stopt abrupt ook het slagwerk. Terwijl de muziek terug rust heeft gevonden zien we dan Daniel Craig heel cooltjes landen met zijn parachute alsof dat iets alledaags is. James Bond ten top.
Tijdens het slot gaan muzikaal (en ook qua actie op het scherm) alle remmen los. 6 man percussie en een vette baslijn vormen de basis waarop de strijkers en de blazers hun partij kunnen opbouwen. En daar bovenop komt nog eens de elektrische gitaar als kers op de taart. De activiteit op het podium matcht met de actie op het scherm. Beiden brengen je naar het puntje van de stoel om uiteindelijk opgelucht te ademen wanneer Bond en Swann samen Westminster Bridge verlaten en de romantiek doorklinkt in de muziek. Wanneer uiteindelijk de full-body gitaar het wereldberoemde rifje van John Barry inzet, weet je dat het orkest een laatste keer het Bond-thema inzet en 007 er met de Bond-girl van dienst van door gaat.
< Sascha Siereveld >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.